

Sentencja

- 1) Zmieniając granice specjalnego obszaru ochrony „Moura, Mourão, Barrancos” i wyłączając tym samym obszary stanowiące schronienie dla gatunków dzikiego ptactwa, których ochrona leżała u podstaw wyznaczenia granic tego specjalnego obszaru ochrony, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 ust. 1 dyrektywy 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa.
- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 155 z 25.06.2005

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 lipca 2006 r. — Sergio Rossi SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Sissi Rossi Srl

(Sprawa C-214/05 P) (¹)

(*Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Słowny znak towarowy „SISSI ROSSI” — Sprzeciw właściciela wcześniejszego słownego znaku towarowego „MISS ROSSI” — Argumenty przedstawione po raz pierwszy na rozprawie — Wnioski dowodowe*)

(2006/C 224/23)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Sergio Rossi SpA (Przedstawiciel: adwokat A. Ruò)

Uczestnik postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Przedstawiciele: O. Montalto i P. Bullock, pełnomocnicy)

Interwenient wspierający stronę pozwaną w postępowaniu odwoławczym: Sissi Rossi Srl, z siedzibą w Castenaso di Villanova (Włochy) (Przedstawiciel: adwokat S. Vereà)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) z dnia 1 marca 2005 r. w sprawie T-169/03 Sergio Rossi SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) — Oddalenie wniesionej przez właściciela krajowego i międzynarodowego słownego znaku towarowego „MISS ROSSI”, zarejestrowanego dla towarów z klasy 25 skargi o stwierdzenie nieważności decyzji R 569/2002-1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 28

lutego 2003 r. uchylającej decyzję Wydziału Sprzeciwów odmawiającą, odmawiającą rejestracji wspólnotowego słownego znaku towarowego „SISSI ROSSI” dla towarów z klas 14, 15, 5 i 26

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Sergio Rossi SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 182 z 23.7.2005

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Cour — Irlandia) — Sam Mc Cauley Chemists (Blackpool) Ltd, Mark Sadja przeciwko Pharmaceutical Society of Ireland, Minister for Health and Children, Ireland, Attorney General

(Sprawa C-221/05) (¹)

(*Dyrektywa 85/433/EWG — Wzajemne uznawanie dyplomów — Farmaceuci — Uznawanie dyplomów farmaceutów pracujących w nowo zakładanych ogólnodostępnych aptekach — Zakres uprawnień dyskrecjonalnych państw członkowskich*)

(2006/C 224/24)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sam Mc Cauley Chemists (Blackpool) Ltd, Mark Sadja

Strona pozwana: Pharmaceutical Society of Ireland, Minister for Health and Children, Ireland, Attorney General

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supreme Cour — Wykładnia art. 2 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 85/433/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji, zawierającej środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości odnoszącego się do niektórych działalności z dziedziny farmacji (Dz.U. L 253, p. 37) — Zakres uprawnień dyskrecjonalnych państw członkowskich w odniesieniu do uznawania dyplomów farmaceutów pracujących w nowo zakładanych ogólnodostępnych aptekach

Sentencja

Artykuł 2 dyrektywy Rady 85/433/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji, zawierającej środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości odnoszącego się do niektórych działalności z dziedziny farmacji, należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, które stosuje się tylko do minimalnego wymogu uznawania dyplomów, przewidzianego przez tę dyrektywę, nie korzysta z żadnego uznania przez nią nadaną.

(¹) Dz.U. C 182 z 23.07.2005.

Postanowienie Trybunału (druga izba) z dnia 11 maja 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Włochy) — Confcooperative, Unione regionale della Cooperazione Fvg Federagricole, Friulvini Soc. coop. rl, Cantina Sociale di Ramuscello e S. Vito przeciwko Ministero delle Politiche Agricole e Forestali oraz Regione Veneto

(Sprawa C-231/04) (¹)

(Artykuł 104 ust. 3 akapit pierwszy regulaminu Trybunału — Stosunki zewnętrzne — Umowa WE-Węgry dotycząca wzajemnej ochrony i kontroli nazw win — Ochrona na terenie Wspólnoty nazwy związanej z niektórymi winami pochodzącymi z Węgier — Oznaczenie geograficzne „Tokaj” — Wymiana pism — Możliwość używania wyrażenia „Tocai” w nazwie „Tocai friulano” lub „Tocai italico” celem opisu i prezentacji pewnych win włoskich, w szczególności win gatunkowych produkowanych w określonym regionie („psr.”), w okresie przejściowym upływającym w dniu 31 marca 2007 r. — Wyłączenie tej możliwości po upływie okresu przejściowego — Ważność — Podstawa prawna — Artykuł 133 WE — Zasady międzynarodowego prawa traktatów — Artykuły 22-24 porozumienia TRIPS — Ochrona praw podstawowych — Prawo własności)

(2006/C 224/25)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Confcooperative, Unione regionale della Cooperazione Fvg Federagricole, Friulvini Soc. coop. rl, Cantina Sociale di Ramuscello e S. Vito

Strona pozwana: Ministero delle Politiche Agricole e Forestali, Regione Veneto

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Ważność umowy WE-Węgry z dnia 23 listopada 1993 r. dotyczącej wzajemnej ochrony i kontroli nazw win — Ważność wymiany pism między stronami umowy, w wyniku której ustanowiono zakaz używania nazwy „Tocai” we Włoszech począwszy od roku 2007

Sentencja

- 1) Układ Europejski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony a Republiką Węgierską z drugiej strony [tłumaczenie nieoficjalne] zawarty i zatwierdzony w imieniu Wspólnoty decyzją Rady i Komisji 93/742/Euratom, EWWiS, WE z dnia 13 grudnia 1993 r. nie stanowi podstawy prawnej decyzji Rady 93/724/WE z dnia 23 listopada 1993 r. w sprawie zawarcia między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgierską umowy dotyczącej wzajemnej ochrony i kontroli nazw win [tłumaczenie nieoficjalne].
- 2) Artykuł 133 WE przywołany w preambule decyzji 93/724 stanowi właściwą podstawę prawną zawarcia przez samą Wspólnotę umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgierską dotyczącej wzajemnej ochrony i kontroli nazw win.
- 3) Zakaz używania we Włoszech nazwy „Tocai” po 31 marca 2007 r., wynikający z wymiany pism w sprawie art. 4 umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgierską dotyczącej wzajemnej ochrony i kontroli nazw win, nie jest sprzeczny z uregulowaniem homonimiczności oznaczeń zawartym w art. 4 ust. 5 tej umowy.
- 4) Wspólna deklaracja dotycząca art. 4 ust. 5 umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgierską dotyczącej wzajemnej ochrony i kontroli nazw win, w zakresie, w jakim wskazuje w pierwszym akapicie, że odnośnie art. 4 ust. 5 lit. a) tej umowy Umawiające się Strony stwierdzają, iż w czasie trwania negocjacji nie był im znany żaden przypadek, do którego wskazany przepis mógłby mieć zastosowanie, nie stanowi oczywiście błędnego przedstawienia okoliczności faktycznych
- 5) Artykuły 22-24 Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej zawartego w załączniku I C do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, zatwierdzonego w imieniu Wspólnoty w odniesieniu do kwestii należących do jej kompetencji decyzją Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r., należy rozumieć w ten sposób, że w takim przypadku, jak ten w sporze głównym — gdy oznaczenie geograficzne państwa trzeciego i oznaczenie pochodzące od nazwy odmiany winorośli, używane dla oznaczania i prezentacji określonych wyprodukowanych z niej win wspólnotowych, są homonimiczne — przepisy te nie zawierają wymogu umożliwienia dalszego używania tego oznaczenia, również wtedy, gdy w przeszłości było ono używane przez odnośnych producentów w dobrej wierze lub przez co najmniej 10 lat poprzedzających datę 15 kwietnia 1994 r. i kraj, region lub miejsce pochodzenia objętego ochroną wina są w nim określone w sposób na tyle jednoznaczny, że konsument nie może zostać wprowadzony w błąd.